

vil kunne bruge bemyndigelsen til at opnå de intentioner, som vi har skitseret. Jeg synes selv, det vil være mere regelret og positivt at sige det i et lovforslag frem for at prøve at strække en bemyndigelse, men o.k., den mulighed vil jeg selvfølgelig nu få undersøgt.

Ellers kan jeg jo kun glæde mig over det, der blev sagt både af Venstres ordfører og af andre ordførere om betydningen af de frivillige aktiviteter. Det mener jeg ikke på nogen måde er i modstrid med det, vi lægger op til her. Jeg regner med, at der fortsat vil være brug for frivillige aktiviteter, men jeg erkender, også fordi jeg selv har haft kontakt med flere af disse frivillige aktiviteter, at der er en grænse.

Jeg har i lovforslaget også redegjort for, hvordan man for årtier siden byggede en række kirker i Danmark ved hjælp af frivillige aktiviteter, altså via indsamlinger, men at man måtte erkende, at det ikke rakte – det kan man læse om i den historiske redegørelse, som jeg har givet i bemærkningerne, og som ikke skal gentages her – og at der faktisk ud over de frivillige aktiviteter var behov for et vist grundlag.

Det er den samme erkendelse, der ligger bag forslaget: at skal man hjælpe nogle menigheder over den vanskelige situation, som de er kommet i på grund af over 50 års kommunistisk hærgen, så finder jeg det nødvendigt, at man i tillæg til de frivillige aktiviteter – de er ikke unødvendige, for det er jo et ret beskedent beløb, vi har afsat – har denne mulighed. Så det er en kombination.

Og generelt vil jeg sige både til Venstres ordfører og andre, at der er jo ikke på noget tidspunkt lagt op til en tvang over for menighedsrådene; der er alene tale om at give menighedsrådene en frihedsmulighed. Og hvis der ikke er et eneste menighedsråd, som ønsker at bruge den frihedsmulighed, så bliver der heller ikke skaffet penge til at restaurere de pågældende kirker, som vi har tænkt på.

Så der er ingen tvang. Det forudsætter en opbakning i menighedsrådet, og hvis menighedsrådet ikke har menigheden bag sig, er der jo menighedsrådsvalg hvert fjerde år, og dér er der så mulighed for at skifte pågældende menighedsråd ud.

Og når Venstre håber, at intentionerne kan blive opfyldt, deler jeg selvfølgelig det håb, men jeg er bare bange for, at det bliver for løst. Vi tror på kombinationen af de frivillige aktiviteter og det, at nogle menighedsråd, som er engagerede i denne sag, forpligter sig.

Til Dansk Folkepartis ordfører: Jeg er igen meget enig i det med de frivillige initiativer, men kirkeskatten er jo et medlemskontingent, og det må være sådan, når man har et repræsentativt demokrati, som man jo har i de enkelte sogne, at vi alene lægger op til, at de, der er valgt, og som har det økonomiske ansvar, får mulighed for inden for visse rammer at træffe nogle dispositioner, men at vi mener, det er en klar folkekirkelig opgave at vise solidaritet med menigheder uden for landets grænser.

Fra Det Konservative Folkepartis side mødte vi i og for sig den samme grundholdning som den, Dansk Folkeparti gav udtryk for, og dér vil jeg minde om, at det jo var under en konservativ kirkeminister, vi fik de mellemkirkelige stiftsudvalg. Og når man var en varm tilhænger af at få de mellemkirkelige stiftsudvalg, er jeg overrasket over, hvorfor man så afviser, at man i de enkelte menighedsråd får mulighed for at træffe beslutning om et mellemkirkeligt arbejde.

Dér mener jeg ikke at den konservative argumentation hænger sammen, men jeg er selvfølgelig også her glad for de positive intentioner, og på baggrund af disse positive intentioner synes jeg der må være grundlag for fortsatte drøftelser i Kirkeudvalget.

Til fru Margrete Auken vil jeg sige:

Fru Margrete Auken rejser en debat om forholdet mellem grundloven og statsstøtten, og den debat synes jeg er væsentlig, og den vil jeg meget gerne medvirke til, men jeg mener, at man godt kan løse den opgave, vi har stillet, inden for den gældende lovgivning, for der er jo ikke tale om, at der skal gives støtte til den kulturelle del af bygningerne, men jo netop for, at menigheden kan få et sted at samles.

Og får vi den klare opdeling, som jeg forstår at fru Margrete Auken og jeg principielt er enige i herhjemme, vil det jo fortsat være sådan, at det helt basale, nemlig at have en kirkebygning til at samles i til gudstjeneste osv., finansieres over kirkeskatten, og så er der altså nogle kulturopgaver, som det ikke er naturligt at alene folkekirkemedlemmer løser, men som hele samfundet skal være med til at løse.

Men det helt basale at sørge for, at der er et lokale til at holde gudstjeneste i, er en kirkelig opgave, og det er denne kirkelige opgave, vi ønsker at give menighedsrådene mulighed for at yde en økonomisk støtte til i de tidligere kommunistiske lande. Det er den menighedsorienterede del af bygningerne, vi er optaget af.